

ita ut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore sacrum audire possint, pravia, & subsequente debita preparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu casuisticis, seu pro qualitate personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum, vacandum erit. Media Nona, vel in diebus Juniorum hora Nona, signum dabitur ad Officium summum, & horas duas Canonicas ante, & post illud, modo ante dicto, persolvendas.

Tertio quadrante decimam, vel in diebus Jejunii ante undecimam recollectio particularis, seu, ut vocant, *Examen particulare*, dato hoc signo fiet. Deinde ad mensam, seu Refectorium, cundum, servato semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectio facta consueto modo Psalmo *Miserere* e Refectorio exundum sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona psallenda erit in Choro.

Post hoc hora circiter colloquio, & honeste recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam Primam, vel si dies Jejunii sit a duodecima usque ad Primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum hora una, aliis exercitiis, quatenus secundum iudicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v.g. pro addiscendo Cantu maxime Choralis, pro conferentia Casuisticis, aliisque literariis materiis, vel denique pro opere manuali &c. qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, que petenda, & dentur, que danda sunt.

De reliquo, tempus pomeridianum usque ad Vesperas studiis, & Lectioni Librorum spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinario singulis septimanis semel, aut pro ratione temperatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vespera cantanda, post quas ab hora quarta usque ad quintam lectio spiritualis erit, ut ante dictum est.

Coena finita per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianae, quam colloquia, post collationes serotinas, non permittantur in feriis sextis Quadragesimae, nec per totam majorem hebdomadam, usque ad Sabbatum Sanctum exclusive.

Tertio quadrante ante Septimam per unum Lectorem ex collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter hora: subjungendum mox hora Septima Completorium.

Denique cum recollectione Vespertina, seu examine conscientiae &c. dies concludenda, ita ut hora octava omnes in quiete, & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quaedam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, praecipue Lectorum, & Scholasticorum, & temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas, non semper ita exacte in omnibus, observari possit.

De Visu, Jejunio, & amictu ad necessitatem, sine superfluitate.

S. 1.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod haecenus ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra Jejunia Ecclesiastica in omnibus Monasteriis, ulteriora, vel Regularia Jejunia observanda sunt. Et quidem per totum annum singulis diebus Mercurii, & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio usque ad Octavam inclusive Epiphaniae excepto) tam a carnibus, quam altera refectio abstinendum.

In Adventu per totum jejunandum est, ita ut ab altera refectio abstinatur, sola Collationum consueta loco Coenae concessa.

In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam cinerum, dempta Sexta feria, & Sabbato, aut Jejunio Ecclesiae, Jejunium, & abstinendum ab esu carnis relaxamus, & ut aliquod obsonium in prandio, & coena addatur, indulgemus.

In honorem Beate Virginis Jejunium regulare servabitur in Vigiliis Nativitatis, & Purificationis ejusdem: Omnes quoque jejunabunt in Vigilia Festivitatis Sanctorum Angelorum Custodum.

S. 2.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, que in Visitationibus observari, & ubi necesse fuerit reformari debent id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respective etiam Abbates habitu, & tonsura decenti, & honesto, simulque modesto, sine vanitatibus secularibus, vestiti incedant, intra, & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis feris utantur.

In specie omnia vestimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris sint, eaque lanca, aut linea.

Deinde in Congregatione nostra omnimodo quoad vestimentorum formam, etiam quoad materiam, aequalitatis, & pariformitatis introducantur. Quod solertia DD. Visitationum committitur, ut tempore visitationis circa pariformem habitum, & tonsuram interim ipsi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimate statui possit, quod decentissime videbitur.

In consideratione hujus conformitatis, quoad industria, & lectissima nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam professi sunt, nisi ultro ipsi pietate ducti, ita velint, ratione vero aliorum, qui in posterum pro effusione emittent, statuiamus, ut observetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus Pater Benedictus affectu vere paterno Infirmis prospexit, & Cap. 36. Regulae ordinavit, Infirmorum curam ante omnia, &

pra

pra omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis esse debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur &c. Ideo nec sumptibus, nec laboribus parcendum, sed omni modo curandum erit, ut quae pro salute, tum corporis, tum animae necessaria sunt, in tempore, & prompte subministrantur.

In singulis igitur Monasteriis Abbas cum consilio, & matura deliberatione eligat certum & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut quae agrotantibus necessaria judicabit, sine respectu sumptuum praescribere possit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur tempestive, vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo, & potu conducente; item exemptione a Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas consilere, vel etiam a praesente medicinam accipere: ipsi vero Superiores difficiles non erunt, si praedicto modo confidenter status, & causae rationabiles significentur.

Uterius autem sollicito curandum, & providendum, ut aegrotus Medici iudicio se plene submitat. In quem finem idoneus Minister destinandus erit, qui sedulam Infirmi curam gerat, & accurate acceptam a Medico instructionem observet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Praeter Ministrum, seu famulum unum ex Conventu vir matus, sive in genere pro omnibus, sive particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa aegrotantem alioem inspectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quam etiam, que necessaria videbitur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempestive monere possit.

Ipsae etiam Abbas non intermittat saepius aegrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipsi Conventuales, seu Fratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuo praestent, & quantum Infirmo commodum, & expediens est, sive recreationis, sive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmarium accedant, & Infirmum consolentur, & recreent.

Quia vero major semper de salute animae, quam corporis esse cura debet, eo in primis omni studio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia bene dispositus sit, & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus distrahat, sed magis ad pietatem, patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt disponantur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentet ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus

a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

De conformatione disciplinae Regularis cum aliis nostri Ordinis Congregationibus.

Praeter haecenus constituta super sunt complura alia particulariter circa mores, observantias, & caeremonias, ipsamque disciplinam Regularem in omnibus Monasteriis nostrae Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. In quibus, ut conformitas, & solida Regularis Disciplina introducat, desuper Constitutiones particulares conscribantur, singula capita Regulae Sancti Benedicti declarantes adinstar Constitutionum Congregationis Cassinensis, & Sancti Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earumdem praxes, colligendae a quibusdam ad id habilitioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendae, atque a futuro Capitulo Generali revidendae, eum in finem, ut Sedi Apostolicae pro confirmatione praesententur.

Quae futuro tempore ulterius disponenda, & corrigenda occurrunt, circa ea in Visitationibus, & Capitulis triennialibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinae, respiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observantia, & executio.

Deinde sicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Praesidis, Visitationum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quae spiritualem, & temporalem totius Congregationis nostrae Bavaricae, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducat.

Unde DD. Visitationum curae specialiter committitur, ut statim in prima visitatione diligentissime inquirent, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscat ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quae in dictis aliis praefatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causae contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito, ut praedictum est, respectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum statuta, a quibus temere sine certa, & juxta causam non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in Brevis Apostolico Ereptionis sub Datum Romae die 26. Augusti

Bbb 2

gusti

enarratis haberi volumus, uberior dicitur contineri.

Non licet Fendatariis S. Sedis feuda alienare sine ejus licentia.

Concessionem, & investituram Status Massani.

Declaratur irrita alienatio ob defectum licentie, quæ nunquam concedetur.

Quamvis autem ex Juris communis, & Constitutionum Apostolicarum dispositione nullo modo liceat Nostri, ac Sedis, & Camere prefatarum Vassallis, seu Fendatariis feuda, quæ obtinent, absque Nostra, & ejusdem Sedis licentia vendere, vel alio quovis modo alienare, ac proinde aperti, & explorati Juris sit, præmissa omnia, & singula a dicto Carolo Ballio Principe, seu ejus nomine a quibuscumque aliis acta, & gesta, penitus, & omnino nulla, atque invalida existere; Nihilominus desuper mentem, & intentionem declarare, simulque Camera, & Sedis prefatarum indemnitati, etiam ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit providere cupientes, necnon concessionum, & Investiturarum Terrarum, & Castrorum, aliorumque prefatarum, & quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & præsertim Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII., Urbani VIII., & Clementis IX. Litterarum tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, schedularum motus proprii, & Chirographorum, aliarumque scripturarum quarumcumque super concessionibus, & Investituris hujusmodi, earumque confirmatione, seu alias quomodolibet illarum occasione expeditarum, & emanatarum, ac expeditorum, & emanatorum tenores, & alia quæcumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna presentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac specificatis & enarratis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine, & alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus melius, & validius facere possumus, venditionem, & aliam quamcumque alienationem Terrarum, & Castrorum prefatarum, seu aliquorum ex illis, cum illorum respective Territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, Foralitiis, Franchitiis, homagiis, Jurisdictione, mero, & mixto imperio, ac gladii, & necis potestate, titulis, insigniis, honoribus, regalibus, aliisque Juribus, & pertinentiis quibuscumque memorato Victorio Amadeo Duci, vel alii cuicumque persone a prefato Carolo Bessio Principe, vel alio quolibet ejus nomine absque nostra, & d. Sedis licentia, Beneplacito, vel consensu factas, ut præfertur, ac traditionem possessionis, seu quasi possessionis, ceterosque actus, & alia quæcumque in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, & gesta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & de facto præsumpta, & attentata, nulliusque roboris, momenti, & efficacie esse, & fore, nullumque cuiquam titulum, etiam coloratum, aut possidendi causam tribuere posse, nec per ea Sedi, & Camera prædictis ullum, etiam, minimum præjudicium illatum, aut inferri quomodo potuisse, vel quandocumque posse tenore presentium declaramus, & decernimus. Nosque licentiam, Beneplacitum, & consensum Nostri super præmissis minime concessisse, nec præstitisse, nec in futurum præstare velle pariter declaramus, & in verbo Romani Pontificis attestatur. Et nihilominus venditionem, & alienationem hujusmodi, aliaque præmissa omnia, &

singula, prout de facto processerunt, ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus; necnon Sedem, & Camera prefatas adversus eadem præmissa, & præjudicialia quæcumque, quæ eis exinde quomodolibet enata esse, aut in futurum quandocumque nasci posse, dici, censer, prætendi, vel intelligi possent, in integrum, & pristinum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitui-mus, reponimus, & plenarie reintegramus, illaque a præjudicialibus hujusmodi præservamus, ac præservatas esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

§.1. Decernentes pariter easdem presentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Victorius Amadeus Dux, & Carolus Bessius Princeps, alique quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentia, vel dignitatis existant, illis non consentiant, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cause propter quas eadem presentes emanarint, sufficienter adductæ, verificate, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam, enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, inco-gitato, ac inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas a peritioris oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratie remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam, in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas presentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suofque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Sedi, & Camera prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon dictæ Camere Præsidentes Clericos, ac Thesaurarium Generalem, ceterosque Officiales, & ministros, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostre, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, & præfati Pii IV. præ-

triatum alienatio, & Sedes a præjudicio vindicatur.

Clausula.

predecessoris de gratiis quæcumque interesse Camera prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tuac expressum tempus presentandis, & registrandis, itaut presentes literas ibidem presentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Camere, ac Terrarum, & Castrorum prefatarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, & stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, ac quibuscumque Decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis præfatis, aliisque quibuslibet personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam nisi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXIII.

Dat. 18. Martii 1686. Anno 10.

Confirmatur Statutum Capituli Generalis Fratrum Min. S. Francisci de Observantia Reformatorum circa Lectores inter Patres Provinciae connumerandos.

Lectoribus jubilatis concessa fuere Privilegia Doctorum artium, & Magistrorum Theologiae Const. ed. 1679. Novem. 27., P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Statutum prædictum.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod in proximo præterito Capitulo Generali dicti Ordinis Fratrum fuit statutum, ut in unaquaque Provincia Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis Frater antiquior ex illis qui Sacram Theologiam duodecim annorum spatium legerint, sive docuerint inter Patres Provinciae connumeretur, sive connume-

ratus declaretur. Cum autem sicut eadem expressio subungebat, statutum hujusmodi tamquam juxta determinationem cujusdam Constitutionis sel. rec. Urbani Papa VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit *Injuncti &c.* editum in Romana, & aliis Provinciis Fratrum Reformatorum executioni mandatum fuerit; in aliis vero nonnullis Provinciis irrationabiliter impugnetur, quamvis dilectus filius Minister Generalis Ordinis prædicti illud universaliter observari debere decreverit: nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præfatum Procuratorem generalem Fratrum Reformatorum, sive strictioris Observantia dicti Ordinis super præmissis audierunt, consilio, prædictum Statutum Capituli Generalis pro Lectoribus Sacre Theologie emanatum auctoritate Apostolica, tenore presentium confirmamus, & approbamus, & observari mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§.2. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincialium, & Ordinis prefatarum, etiam, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem presentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis presentibus si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XVIII. Martii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXIV.

In aliquibus Provinciis non vigeat.

Proces Procuratoris Generalis.

Confirmatio Statuti.

Clausula.

gusti 1684. expressorum, necnon aliorum de dominio dumtaxat Serenissimi Elefioris utriusque Bavariæ Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a Sancta Apostolica Sede facultate, nostræ Congregationi, vel jam accesserunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum censebitur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, a Sancta Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Monasteriis sic in Congregationem unitis, vel uniendis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a Sancta Sede Apostolica ad formam Helveticæ Congregationi concessæ renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Proces Præfatis, & Abbatum.

Nobis propterea Cælestinus Abbas Præfatis, alique Abbates Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, & Prælatorum, qui rem mature pluries discussurunt, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decretum.

Clausula.

§. 1. Decernentes easdem præfatas literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosque, quolibet quacunque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Monasteriorum præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium, præmissorum quomodolibet concessis, confirma-

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubicumque locorum, habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLXI.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. circa electiones Abbatum Congregationis Bavaricæ Ord. S. Benedicti.

Dat. 9. Febr. 1686. An. 10.

Horum Monachorum Constitutiones extant Const. ed. 1686., Feb. 6. P. 10. Privilegia vero Jan. XII. Const. ed. 1691., Aug. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Cælestini Abbatis Monasterii Sancti Ermanni, Ratisbonen. Præfatis, & cæterorum Abbatum, Monasteriorum Congregationis Bavaricæ Ordinis Sancti Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Nobis erectæ, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in Constitutionibus dictæ Congregationis Bavaricæ a Congregatione nonnullorum eisdem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum, desuper a Nobis specialiter deputata, jam correctis, & approbatis, non satis disponatur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui sunt; vnus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterii Oberaltzacenensis jam graviter, & cum vitæ periculo ægrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Præfatus pro tempore existens dictæ Congregationis Bavaricæ, loco Episcopi Diocesani, vel Commissarii Episcopalis, qui ejusmodi electionibus præsidebat, quando Monasteria prædicta, quæ per Nostras super erectione dictæ Congregationis Bavaricæ, in simili forma Brevis, expeditas Literas, ab ordinaria Jurisdictione, exempta sunt, ordinariæ Jurisdictioni hujusmodi adhuc subjaceant, & quatenus Præsidem ipsum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationisungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundo, si Præfatus propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eo mittere unum

Proponuntur quædam dubia Congreg. Episc. & Reg. circa electionem Abbatum.

Dubium primum.

Dubium secundum.

unum; vel plures a se deputatos, qui ejus loco præsideant. Tertio utrum præter Præsidem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores pro tempore, existentes, vel eorum alter electionibus hujusmodi etiam interesse habeant. Quarto, an dies futura electionis a dicto Præside, vel a Priore Monasterii vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Præsidem, & Visitatores præfatos electionibus hujusmodi interesse debere, utrum eis competiturum sit votum, sive suffragium una cum Capitalibus Constitutionibus, an vero simplicem residentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus præfatis servari debeat forma hæcenus usitata, quam supra dictæ Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Carpeneo, censuit, superscriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per S. D. N. specialiter deputatam. Interim vero si casus vacationis evenit, præsidendum esse electionibus, sine præjudicio Jurium partium ab Abbate Sancti Ermanni, nomine Sanctæ Sedis. In iisdem autem electionibus, servandam in reliquis esse formam, & modum, qui servabatur ante unionem prædictorum Monasteriorum in Congregationem. Romæ prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus - Loco & Sigilli - B. Panciaticus Secretarius.

Tertium.

Quartum.

Quintum.

Decretum Congregationis, quo dicitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero servandam antiquam formam.

Proces Præfatis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decretum.

Clausula.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte Cælestini Præfatis, cæterorumque Abbatum præfatorum, Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Nostræ Confirmationis patrocinio, plurimum communitari desidererent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique in violabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfate Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præfatas literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec-

non, quatenus opus sit, dictorum Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque; indulgentiis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Februarii. MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXII.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi status Masserani sine licentia S. Sedis Apostolicæ facta Duci Sabaudie.

Dat. 26. Febr. An. 10.

Const. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Episcopo Alexandrino Causâ inter Principem, & ejus subditos. Innoc. XII. vero Const. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudie a Nicolao V. concessum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Bessius Ferrerius Flicus Princeps Masserani, & Marchio Crepacorii Vercellen. Diocesis Terras, & Castra Messerani, & Crepacorii, & Quirini, Fleccbia & Rissi d. Diocesis, seu eorum aliquod, vel aliqua, quæ in Feudum una cum eorum respective territoris, Districtibus, Villis, Vassallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliisque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, bassa, civili, & criminali Jurisdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis potestate, ac titulis, & insigniis, aliisque honoribus, & oneribus, salariis, & regalibus solitis, & consuetis, immediate a Nobis, & hac Sancta Sede, ac Camera Nostra Apostolica sub certis censibus, sive recognitionibus obtinebat, & recognoscebat, dilectio filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudie Duci, & Pedemontii Principi, absque nostra, & dictæ Sedis licentia, beneplacito, vel consensu (quamvis illis forsân reservatis) vendiderit, seu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejusdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuscumque alius Personæ, etiam specifice, & individua mentione, & expressione dignæ, alienaverit, & forsân ad traditionem possessionis, seu quasi possessionis Terrarum, & Castrorum, aliorumque venditorum, seu alienatorum præfatorum, aliosque actus devenerit, & alias prout in Instrumento, seu Instrumentis, aliisque scripturis publicis, vel privatis desuper forsân confectis, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quæcumque, etiam de necessitate specialiter exprimentâ præsentibus non approbandi, sed reprobandi animo, pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis, & enar-

Refertur alienatio feudi Status Masserani, a Principe Carolo Bessio facta Amadeo Duci Sabaudie.

Die 5. Aprilis 1686. Anno 10.

Confirmantur erectio Hospitalii, & dotatio Ecclesie S. Gallæ pro pauperibus per Urbem vagantibus.

Erectum fuit a Clem. X. Hospitalium pro conversis ad fidem Const. ed. 1675. Mar. 30. P. 5. Et ab hoc Pontifice Const. ed. 1686. April. 22. P. 10. confirmatur cum facultate illud transferendi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum fuit regio, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam erecti, circa novarum Ecclesiarum, ubique locorum, & præsertim in alma Urbe Nostra, veræ religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue diffunduntur, cum divini cultus incremento erigendarum, & ædificandarum statum libenter intendimus, & ut Christianis non minus generis, nostræque secundum carnem consanguinitatis, quam Christianarum virtutum splendore fulgentium in structuram ipsarum Ecclesiarum, aliæque pietatis opera de bonis sibi a Deo collectis largiter conferentium vota optatos habeant effectus, nec de eorum, quæ jussu nostro facta fuerunt, veritate, atque validitate dubitari unquam possit, concessæ nobis a Domino potestatis partes studiose charitate interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & spiritualem populi Christiani ædificationem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Species facti.

§.1. Innotuit quidem nobis, quod dudum, videlicet die 5. Maji 1672. tunc existentes Clerici regulares Domus regularis S. Mariæ in Porticu, seu de Campitellis nuncupati de Urbe præfata Congregationis Matris Dei per quemdam eorum Procuratorem in vim licentiæ sibi desuper a tunc existentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicario in spiritualibus generali in executionem Decreti a Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum d. Urbis deputatorum emanati concessæ, eorum Domum regularem annexam, & connexam Ecclesie ejusdem S. Mariæ in Porticu quæ olim erat Diaconia Cardinalitia, & quam bome: Bartholomæus dum vixit ejusdem S.R.E. Diaconus Cardinalis Cæsius nuncupatus, qui ipsam Ecclesiam pro Diaconia sui Cardinalatus sub Pontificatu fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri obtinebat, Clericis Regularibus dictæ Congregationis Matris Dei assignaverat, sed tunc ob translationem tam Imaginis Beatæ Mariæ Virginis, quam Diaconie hujusmodi ad Ecclesiam S. Mariæ de Campitellis auctoritate Apostolica factam sub denominatione S. Gallæ remanserat cum omnibus, & singulis ipsius Domus regularis membris, juribus, & pertinentiis universis, necnon officinam, seu apothecam tunc ad usum Sutoris, ac etiam stabulum correspondens subtus foenile infimul cum Tinello prope dictum stabulum, & pariter duas Domunculas connexas orto, & viridario, cum duobus divisivis appartementis retro-

Venditio domus Clericorum Matris Dei Annæ Moronæ facta.

Domum, & Ecclesiam S. Gallæ hujusmodi, & hortum, & viridarium ad ipsos Clericos regulares legitime spectantia, & pertinentia, & juxta suos notos, & tunc expressos fines posita tunc in humanis agentis Annæ Moronæ Romanæ pretio 3500. scut. monetæ Romanæ, in extinctionem tot censuum passivorum, quibus ipsi Clerici Regulares gravati erant, & alias convertendo, vendiderunt, salva tamen, & reservata dictis Clericis Regularibus supradicta Ecclesia S. Gallæ, quæ in hujusmodi venditione comprehensa minime esset, nec esse censeretur; ac cum pacto, seu conventionione, quod si, & quotiescumque dicta Anna emptrix vellet in se, & supra se assumere præfata Ecclesiam S. Gallæ, impetrata prius licentia, & Beneplacito Sedis Apostolicæ, & Superiorum Ecclesiasticorum ipsius Annæ sumptibus, cura, & impensis in omnibus, & per omnia, tali casu dicti Clerici Regulares tenerentur super præmissis dare, & præstare quemcumque consensum, & assensum desuper necessarium, & opportunitum, prout dictus Procurator procuratorio nomine ex tunc prout & quando d. Beneplacitum Apostolicum impetratum fuisset, consensum pariter, & assensum hujusmodi dedit, & præstitit, & in isto casu eadem Anna, sui que successores tenerentur, & obligati essent, prout ipsa Anna promisit, eo modo, & forma retinere homines Universitatis Candelariorum, etiam cum usu unius stantie indulgentiæ dictis Hominibus ejusdem Universitatis pro habendis Congregationibus, & sub omnibus qualitatibus, & conditionibus, de quibus in Instrumento concessionis Capellæ d. Universitatis sub invocatione, seu titulo Purificationis B. Virginis Mariæ, factæ per præfatum Bartholomæum Cardinalem, rogato, & stipulato die 2. Januarii 1599., seu alio veriori tempore, existente in libro Instrumentorum, & copiarum simplicium eorundem Clericorum Regularium; Et cum alio pacto, seu conventionione, quod dicti Clerici Regulares tenerentur, & obligati essent vendere dictæ Annæ emptrici Foenile positum supra Tinellum prædictæ Domus, ut supra venditæ pro pretio scutorum ducentorum, & quinquaginta, impetrato prius per eam desuper Sedis prædictæ Beneplacito, ac cum diversis aliis pactis, & conditionibus, & alias prout in publico per acta Hieronymi Simonelli Notarii publici desuper confecto Instrumento plenus, & diffusus continetur. Verum cum dilectus filius Thomas Odescalchus Cubicularius intimus, & Vestiarius noster, qui d. Domus regularis, ut præfertur, venditæ tunc inquilinus erat, iudicium super prælatione in venditione Domus regularis, aliorumque bonorum venditorum præfatorum contra d. Annam empticem intentasset, tandem ipsi Thomas ex una, & Anna ex altera partibus, ad transactionem, seu concordiam desuper inter se devenerunt, per quam eadem Anna prælationi hujusmodi locum esse agnoscens, eandem Domum regularem, & alia bona sibi a memoratis Clericis Regularibus, sicut præmittitur, vendita dicto Thomæ ex pecuniis sibi a Nobis dum in minoribus constituti Cardinalatus honoreungebamur, ad eum effectum subministratis ementi, pretio trium millium, & quingentorum scutorum monetæ hujusmodi, ac cum omnibus pactis, capitulis, conditionibus, conventionibus, promissionibus, & circumstantiis in supradicto Instrumento venditionis latius contentis, & expressis, retro-

Retrovenditio facta Thomæ Odescalcho.

Erectio Hospitalii S. Gallæ in prædicta domo.

Redificatio Ecclesie S. Gallæ domus ad nos, ejusque dotatio.

Reservatio juris patronatus, & ius nominandi Capellanos, ut in Instrumento.

Instrumentum in quo describitur relatam factum.

retrovendit, & retrocessit, dictumque pretium ac insuper alia quingenta scuta paria sibi pariter a Nobis subministrata eidem Annæ, perfolvit, cum diversis pactis, & conditionibus, & alias prout in alio publico Instrumento per acta Raynaldi de Raynaldis, etiam Notarii publici desuper die 16. Septembris 1673. celebrato uberius etiam continetur. Porro in d. Domo regulari, illique annexis, sicut præmittitur, venditis, & præfatum Thomam Odescalchum ex pecuniis sibi ad id a nobis subministratis, prout ipse Thomas postmodum declaravit, acquisitis, opus pium excipiendi hospitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem præatam vagantes, iustus, & impensas nostris usque ad nostram ad supremi Apostolatus officium assumptionem exercitum fuit, & subinde dilectus filius nobilis juvenis Livius Odescalchus Dux Terræ Carræ, noster secundum carnem ex Fratre germano Nepos, illud pariter exerceri curavit, & adhuc curat; cumque Ecclesia præfata S. Gallæ ruinam minaretur, dictus Thomas illam de mandato Nostro demolitus est, & funditus destrui curavit; præfatus vero Livius Dux pro eximia sua in Deum pietate novam ibidem loco destructæ Ecclesiam elegantiori structura in honorem ejusdem S. Gallæ sua impensa edificare aggressus est, quæ de præfenti construitur; Ipse que Livius Dux novam Ecclesiam hujusmodi per assignationem quorundam Fœniliæ, & Domunculæ pretio mille, & nongentorum scutorum d. monetæ ex ejus pecuniis emptorum, & acquiritorum, ac in aliis mille, & centum scutis paribus per eum augendorum, & meliorandorum, annui redditus octoginta scutorum similibus dotavit, ex quibus scuta quadraginta pro Capellano ad nutum amovibili per eum, ejusque descendentes, ac hæredes, & successores quoscumque nominando, imposito tamen ipsi Capellano onere Missæ quotidie in ipsa nova Ecclesia S. Gallæ celebrandi; Reliquam vero quantitatem dotis, five annui redditus hujusmodi ad effectum manutenendi ipsam Ecclesiam, ejusque suppellectilia, ceram, paramenta, & Altaria respective assignavit, ea lege, ut sibi, suisque descendentes, & hæredibus, & successoribus quibuscumque Iustipatronatus novæ Ecclesie, & nominandi Capellani ad nutum amovibilem hujusmodi in perpetuum reservetur, ac cum diversis conditionibus, protestationibus, & declarationibus, prout plenus continetur in publico desuper confecto Instrumento tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. In nomine Domini Amen. Præfenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab ejusdem D. N. J. Christi Nativitate 1685. Indictione 8., Die vero 17. mensis Julii Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia, Papæ XI. anno ejus 9. Illustrissimus, & Excellentissimus D. Princeps D. Livius Odescalchus Carræ Dux Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XI. ex clar. mem. Carolo germano Fratre Nepos, mihi &c. optime notus, asserens alias Dominam Annam Moronam emisse quasdam Domos existentes in Regione Ripæ, & ut dicitur -- A Porta Leone -- prope Ecclesiam S. Gallæ, olim nuncupat. S. Mariæ in Porticu Urbis a RR. Clericis Regularibus S. Mariæ in Porticu Urbis, cum concessione facta eidem Annæ, etiam Ecclesie S. Gallæ, accedente Beneplacito Apostolico, & postea vigore Bullæ S. M. Grego-

rii XIII. super jure congruo in emptione dictarum Domorum fuisse prælatum, & subingressum in locum dictæ Annæ Moronæ Illium D. Thomam Odescalchum, qui declaravit illa emisse ex propriis pecuniis SS. D. N. Innocentii XI. tunc Cardinalatus honore perfulgentis; Cumque idem Excellentissimus Dominus D. Livius Odescalchus donatarius universalis bonorum patrimonialium, & spectantium ad eundem SSinum uti personam privatam ante supremam Pontificatus dignitatem adeptorum, ut de dicta donatione constat ex Instrumento publico in actis mei rogato sub die 8. mensis Aprilis 1680., seu &c. in dictis Domunculis emptis suis sumptibus, hucusque exerceri fecerit pro sua erga Deum pietate, & pauperes liberalitate Hospitalium, & receptionem Pauperum pro sua tamen mera voluntate, & mero arbitrio, non autem animo se ad dictam hospitalitatem continuandam obligandi, cum intendat illam continuare, vel relinquere, & dissolvere, quando sibi videbitur, & placuerit, de quo expresse, & solemniter protestatur, & cum Ecclesia prædicta S. Gallæ existens prope d. Domos, ut supra emptas a d. Morona, & per hanc postea venditas dicto Illustriss. Dño Thomæ Odescalcho ob vetustatem ruinam a fundamentis prope diem minaretur, hinc a fundamentis ex integro cum scientia, & consensu ejusdem SSini propriis sumptibus meliori structura eandem Ecclesiam redificaverit, cumque intendat per SSinum D. N. super eadem ex titulo redificationis, & dotationis sibi, ac ejus Posteris, ac descendentes, & hæredibus, & successoribus quibuscumque in infinitum reservari Iustipatronatus Laicale. Hinc est quod ultra redificationem ex integro dictæ Ecclesie ab ipso factam sponte &c. pro ejus dote, ut Divinus cultus in ea exerceri possit, & alias omni meliori modo &c. assignavit, & assignat Fœnilia cum Domuncula per Illium, & Rñum D. Thomam Odescalchum SSini D. N. Papæ intimum Cubicularium, & Secretum Eleemosynarium emptæ ex Instrumento rogato per acta Mori Notarii Capitolini sub die 15. Maji 1685., seu &c. a Comite Hieronymo Curcio de Clementinis pretio scutorum mille nongentorum monetæ, & cujus Illustrissimi D. Thomæ Idem Excimus Dom. D. Livius est declaratarius, & nominatarius, prout ex Instrumento declarationis, & nominationis hujusmodi facti in personam Excellentie Sux per eadem acta Mori sub die 14. currentis Mensis, seu &c. ad quæ &c., & ex titulo dotationis, & assignationis hujusmodi. Idem Excimus Dom. D. Livius celsit quoque, & assignavit eidem Ecclesie omnia, & singula jura &c. ad habendum &c. ponens &c., constituens &c. dans licentiam &c., & donec &c. constituit &c. etiam omni meliori modo &c. Ulterius idem Excimus Dom. D. Livius promisit foenilia prædicta, sic ut supra, assignata augere, & meliorare in aliis scutis mille, & centum monetæ, itaut valor illorum, & sic dos prædictæ Ecclesie sit in totum, & ascendat ad summam scutorum trium millium monetæ, declarans tamen, quod prædicta Fœnilia cum Domuncula, ac melioramentis prædictis sunt, & ascendunt in fructu ad scuta octoginta annua, ex quibus scuta quadraginta monetæ assignavit, & assignat pro Capellano ad nutum amovibili per E.S., ac ejus descendentes, & hæredes, & successores quoscumque nominandi in perpetuum.

tuum, cum onere tamen eidem Capellano quotidie Missam celebrandi in d. Ecclesia S. Gallæ; Reliquam vero quantitatem dotis, five annui fructus prædicti ad effectum manutendi suppellectilia, ceram, paramenta, Ecclesiam, & Altaria ejusdem Ecclesie, cum hac tamen conditione, quod dictus Capellanus semper, & perpetuo sit ad nutum amovibilis, & ad simplex arbitrium, & voluntatem Excemi Dom. D. Livii ac ejus in Jurepatronatus, ut supra reservando successorum institui, & destitui possit, sine aliqua causa, sed fiat pro remotione simplex, & absoluta voluntas Patronorum, quia sic &c., & cum agatur de Capellania ad nutum amovibili, & illius constitutio, ac ab ea remotio, & destitutio fieri possit absque aliquo consensu Eimi Cardinalis Vicarii, ejusque Vices-gerentis, vel alterius cujusvis Magistratus Ecclesiastici, attento quod Capellania hujusmodi non sit Beneficium, sed simplex pia clargitio absque titulo Beneficii. Voluit ulterius idem Excimus D. Princeps, quod si aliquo quovis tempore, quavis de causa, & quæsito colore impediretur in libero usu, & quali possessione d. Jurepatronatus, & concessions Ecclesie prædictæ, tunc, & eo casu bona, ut supra, in dotem assignata libere, integre, & pure revertantur ad ipsum Dotantem, ejusque heredes, & successores, ac si præsens dotatio, & assignatio facta non esset. Declaravit quoque idem Excellentiss. Dom. D. Livius, quod casu, quo per SSimum Dnum in dicta Ecclesia S. Gallæ Juspatronatus, ut supra sibi, ac ejus heredibus, & successoribus non reservaretur, tunc pariter, & eo casu dotatio, & assignatio, ut supra facta habeatur, ac si facta non esset, cum ad illam deveniret, & deveniat intuitu, & contemplatione, ac sub spe habendi in d. Ecclesia Jurepatronatus reservationem, & non alias aliter, nec alio modo &c., quia sic &c. Promisit præterea Idem Excellentiss. Dom. D. Livius Fundator, & dotator, ut supra, bona in dotem, & pro dote, ut supra assignata ad seipsum spectare, & pertinere, effectusque libera, & immunita ab omni onere, canone, hypotheca, fideicommissio, tam purificato, quam purificando &c. neminique alteri cessisse, assignasse, donasse, obligasse, nec aliud quicquam fecisse, nec factum appariturum in præjudicium præsentis concessions, & dotationis, ac contentorum in ea quorumcumque, alias in eventum contrarii teneri voluit de evictione generali, & particulari in forma Juris valida, & in Urbe confecta, & ad omnia damna &c. de quibus &c. Quæ omnia, & singula in præsentis Instrumento contenta idem Excimus Dom. D. Livius promisit in omnibus, & per omnia attendere, observare, & adimplere &c. alias &c. pro quibus seipsum &c. ac bona &c. Jura &c. in ampliori Rev. Camere Apostolicæ forma cum solitis clausulis &c. citra obligavit &c. renunciavit &c. constituit &c. unica &c., & sic tactis &c. juravit &c. Super quibus omnibus, & singulis petum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, seu Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ in Palatio solite habitationis E.S. sito in Regione Campitelli præsentibus ibidem audientibus, & intelligentibus Illmo D. Francisco Maria Constantino Aculano E.S. Auditore, & Curie Capitolii primo Collaterali, & D. Gregorio Binetto Romano E.S.

De jure nominandi Capellanum ad nutum amovibilem.

De Dote, & Jurepatronatus.

Ratiocinatore testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter atque rogatis.

Ego Augustinus Sabbatuccius Causarum, Curie Camere Apostolicæ Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

Loco * Signi.

S.3. Quare Nos firmiori præmissorum omnium, & singulorum robori, & efficacia, quantum cum Domino possumus, providere, ac novæ Ecclesie prædictæ statui pro Pastoralis Officii nostri debito opportune consulere, dictumque Livium Ducem, præclarorum ejus meritum intuitu, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio non ad ejusdem Livii Ducis, aut alterius pro eo, aliisque persone cujuscumque, Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine venditionem supradictæ Domus olim Regularis S. Mariæ in Portica, omniumque, & singulorum aliorum bonorum præfatorum dictæ Annæ Morong a memoratis Clericis Regularibus Domus Regularis S. Mariæ in Campitellis, ac retrocessionem, & retrovenditionem ejusdem Domus olim Regularis, aliorumque bonorum venditorum hujusmodi præfatorum Thomæ Odescalcho ab eadem Anna emptrice respectivo factas, ut præteritur, consecrataque desuper bina Instrumenta publica supra enunciata, cum omnibus singulis pactis, & conditionibus, aliisque in eis quomodolibet contentis, & expressis, ac inde secutis quibuscumque, de quibus omnibus, & singulis plene sumus informati, certamque, & individuum notitiam habemus, & talem Nos habere harum serie attestamus; necnon dotationem præfate novæ Ecclesie S. Gallæ a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, factam, ac confectam desuper Instrumentum præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa, ac inde secuta, & secutura quacumque tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, & adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quorumcumque tam ex Juris communis, & Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum, necnon dictæ Urbis, aliorumque quorumlibet Statutorum, eorumque novarum additionum, ac reformationum præscripto, seu de stylo, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoscumque, etiam quantumvis formales, & substantiales, ac naturales, & incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censerit, intelligi, vel pretendi quomodocumque, & quomodocumque possent, etiam si tales sint, ut nonnulli facta eorum specifi-

Confirmatio supra relato- rum omnium.

Quodcumque ius super d. Ecclesia aliis omnibus abdicatur.

Eredio Ecclesie sub titulo S. Gallæ, nec non Capellaniam amovibilem.

ca, & individua mentione, & expressione, sanari possint, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus,

S.4. Præterea omne jus, quod præfatis Clericis Regularibus venditoribus in, vel super supradicta veteri Ecclesia S. Mariæ in Porticu jam, sicut præmittitur, jussu nostro destructa, & demolita in primordiale Instrumento venditionis quomodolibet reservatum fuit, quodque jam ipsi Clerici Regulares, eorumque Domus Regularis, & Congregatio Matris Dei, quam supradicta Universitas Candelariorum, ejusque homines in, vel super eadem veteri Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut etiam forsan super nova Ecclesia, qua, ut præfertur, D. Livii Ducis impensa edificatur, ex præmissorum, aliave quacumque causa, occasione, titulo, colore, pretextu, & capite, etiam quantumvis legitimo, & juridico, quomodocumque, & qualitercumque, ac quomodocumque, præterdere, five ad se spectare, & pertinere asserere, possent respectivo, ab eisdem Clericis Regularibus, eorumque Domo Regulari, & Congregatione, ac ab Universitate Candelariorum, ejusque Hominiibus prædictis respectivo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie perpetuo abdicamus, sique abdicatum penitus, & omnino perimus, & extinguimus; necnon eandem novam Ecclesiam, ejusque Altaria, membra, & pertinentias quascumque ab omni, & quocumque jure hujusmodi eximimus, & plenarie liberamus, ac liberam, & immunitam, ac exemptam, liberaque, immunita, & exempta, illique nullatenus obnoxiam, & obnoxia esse, & perpetuo fore, nec ipsos Clericos Regulares, eorumque Domum Regularem, & Congregationem hujusmodi, neque Universitatem Candelariorum, ejusque Homines præfatos quicquam juris, vel actionis in eadem nova Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut ad illam, vel illa præterdere quoquo modo unquam posse decernimus, & declaramus. Ac tandem novam Ecclesiam ex nunc prout ex tunc postquam ejus fabrica perfecta, & absoluta fuerit, itaut Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ea celebrari possit, & contra in Ecclesiam sine cura secularem a quavis alia Ecclesia, Domo Regulari, Monasterio, Congregatione, & Ordine, & loco pio independentem, & liberam, sub titulo, seu invocatione S. Gallæ, ad Omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque S. Gallæ honorem; in ipsa autem nova Ecclesia unam Capellaniam: que mere manualis existat, nec unquam perpetuum Ecclesiasticum Beneficium, aut titulus collativus esse possit, pro uno Capellano Clerico Saculari, etiam alienigena, ac Ultramontano, & Ultramarino, in Sacro Presbyteratus Ordine, vel saltem in ea ætate constituto, ut intra annum ad eundem Ordinem promoveri possit, & debeat, futuro inibi Cappellano ad nutum infrascripti, & pro tempore existentis Ecclesie hujusmodi Patroni, etiam absque ulla causa toties, quoties ipsi Patrono videbitur, & placuerit, & ad merum ejus nutum, libitum, & arbitrium, remota etiam, ac seclusa quacumque allegatione odii, vel malevolentie, amovibili, qui Sacrosanctum Missæ Sacrificium quotidie in eadem Ecclesia celebrare, seu celebrari facere, ipsiusque Ecclesie, ac ejus Sacrificii, & Altarium curam, & custodiam habere teneatur,

& cui pro sui stipendio quadraginta scuta d. monete ex redditibus bonorum a præfato Livio Duce in dotem d. novæ Ecclesie, ut præfertur assignatorum annuatim præstari debeant, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine prædictis earundem tenore perpetuo erigimus, & institumus: Ipsique novæ Ecclesie sic erectæ, & institutæ pro illius dote, ac d. Capellani stipendio hujusmodi, ac ipsius Ecclesie, ejusque Fabricæ, Sacrificii, suppellectilium, luminum, & Altarium manutentione, aliisque illius usibus, & necessitatibus præfata a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, assignata, & alia quacumque bona, proprietates, canones, census, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura quacumque tam per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, quam per d. Livium Ducem, & alias quaslibet personas in futurum quomodocumque, & quomodocumque eidem novæ Ecclesie, ejusque Fabricæ, & Sacrificii, etiam per modum elemosynæ, donanda, assignanda, unienda, offerenda, concedenda, vel relinquenda, itaut liceat pro tempore existenti novæ Ecclesie hujusmodi Patrono nomine ejusdem Ecclesie per se, vel alium, seu alios per eum pro suo arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omnium, & singulorum, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem, absque spoliis, vel attentatorum vitio, & sine cujuscumque Judicis Decreto, ministerio libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, & administrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quacumque percipere, exigere, & levare, ac in præfata novæ Ecclesie, ejusque Fabricæ, & Sacrificii, & non in alios usus, & necessitates convertere, & erogare, nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis Diocesani loci, etiam Urbis Vicarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc, prout ex tunc postquam donata, assignata, unita, oblata, concessa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, assignamus, concedimus, approbamus, & incorporamus.

S.5. Porro præfato Livio Duci quandiu vixerit, & post illius obitum ejus descendentes, ac heredibus, & Successoribus quibuscumque ex causa dotationis, & totalis a fundamentis constructionis dictæ novæ Ecclesie S. Gallæ ex nunc, prout ex tunc postquam nova Ecclesia hujusmodi ipsius Livii Ducis impensa, ut præfertur, perfecta, & absoluta fuerit, & e contra Juspatronatus ipsius novæ Ecclesie S. Gallæ, ac Jus deputandi, & constituendi præfatum Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros quoscumque ejusdem novæ Ecclesie, eosque sic deputatos, & constitutos, & eorum quemlibet pro mera sua voluntate, arbitrio, nutu, & libitu, ac etiam se-mota, & seclusa, & non obstante quacumque allegatione odii, & malevolentie toties, quoties voluerint amovendi, & alios in locum amotorum deputandi, & constituendi, itaut sic pro tempore deputatis, & constitutis spolio, manutentio, seu quolibet alia actio, defensio, allegatio, vel exceptio adversus amotiones hujusmodi numquam competat, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus ha-

Assignatio Dotis pro Capellano, & Ecclesia.

Eius libertas administratio Patronis atque tributa.

Concessio Jus patronatus, & deputandi Ministros ad instar Regu-